U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Pavla Molka v právní věci žalobce: **D. H.,** zast. JUDr. Karlem Kavalírem, advokátem se sídlem Buzulucká 431, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2018, čj. OAM-20/ZA-ZA11-VL16-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 17. 1. 2019, čj. 58 Az 3/2018-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Karlu Kavalírovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která mu bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal (spolu s manželkou a synem) dne 8. 1. 2018 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl v ní, že se narodil v L. a se svou rodinou tam bydlel až do roku 2014, než začala válka. Po začátku války odjel s rodinou na 90 dní do Ruska. Poté se přestěhovali do města Nadvornaja v Ivano-Frankivské oblasti, kde v té době pobývali rodiče manželky, získali status přesídlenců a žili tam tři roky. Žalobce si tam našel práci, jeho manželka pracovala neoficiálně. Jako vnitřně přesídlené osoby dostávaly od státu finanční pomoc. Ukrajinu poté opustili kvůli problémům s bydlením ve městě Nadvornaja, dostali totiž výpověď z finančně výhodného nájemního bydlení. Žalobce přicestoval do České republiky koncem prosince 2017 na základě pozvání své tchyně, která v ČR spolu s manželem pobývá na základě povolení k trvalému pobytu. Žalobce odůvodnil svou žádost o mezinárodní ochranu válečnými operacemi v domovském městě Luhansk, chybějícím dostupným ubytováním a negativním chováním lidí ze západní Ukrajiny k lidem z východu.

[2] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Vyhodnotil, že hlavním důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu je legalizace pobytu na území ČR. Žalobce

odcestoval z oblasti zhoršené bezpečnostní situace ve svém rodném městě a využil institutu vnitřního přesídlení. Žalobce hovořil o pocitech nepřijetí ze strany obyvatel východní částí Ukrajiny, které však nedosáhly intenzity pronásledování; ostatně se žalobce v této věci neobrátil na ukrajinské orgány s žádostí o pomoc. Vypovězení výhodného nájmu a ekonomická nouze nejsou důvodem pro udělení azylu.
[3] Žalobce se proti neudělení azylu bránil podáním žaloby ke krajskému soudu. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá nepřezkoumatelnost rozsudku a nesprávné posouzení právní otázky. Stěžovatel považuje rozsudek za vnitřně rozporný a také krajskému soudu vytýká, že se nezabýval přiloženými zprávami o zemi původu. Stěžovatel poukazuje na čtyři kritéria posuzování možnosti vnitřní ochrany podle § 2 odst. 7 zákona o azylu, jak je vymezila judikatura, a namítá, že v jeho případě ochrana v jiné části země nesplňuje minimální standard ochrany lidských práv. Stěžovatel ztratil možnost dosavadního bydlení, komerční nájem bytu pro něj byl nedostupný a žádné sociální byty na Ukrajině neexistují; navíc patří do skupiny rusky hovořících vnitřně přesídlených osob, které jsou společensky diskriminovány.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel spatřuje přijatelnost kasační stížnosti v tom, že namítaná pochybení jsou zásadní a mohla mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Krajský soud nerespektoval judikaturu NSS a nelze vyloučit, že se toho dopustí i v budoucnu.

[8] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto NSS tuto námitku předběžně posoudil a zkoumal, zda je z napadeného rozsudku patrné, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodný a jak posoudil namítané skutečnosti. V tomto ohledu NSS žádné pochybení neshledal. Krajský soud přehledně popsal rozhodný skutkový stav a s žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal. Rozsudek krajského soudu není ani vnitřně rozporný. Krajský soud správně uvádí, že mezi účastníky není zásadního sporu ohledně skutkového stavu věci (viz bod 14 rozsudku krajského soudu), rozkol mezi účastníky však spočívá v hodnocení toho, zda návratem na Ukrajinu hrozí stěžovateli nebezpečí vážné újmy (opět bod 14 rozsudku krajského soudu). Jestliže krajský soud výslovně neoznačuje ve svém odůvodnění zprávy o zemi původu, které cituje stěžovatel v žalobě a na které zároveň odkazuje v poznámkách pod čarou (celkem 28 odkazů), nezakládá to nepřezkoumatelnost rozsudku. Rozhodné je, že se krajský soud dostatečně vypořádal s podstatou žalobních námitek mj. ve vztahu k možnosti vnitřního přesídlení.

[9] Stěžovatel dále vytýká krajskému soudu nesprávné posouzení právní otázky, zda má stěžovatel možnost vnitřní ochrany ve smyslu § 2 odst. 7 zákona o azylu. NSS se

otázkou vnitřní ochrany opakovaně zabýval (viz rozsudky ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS, a ze dne 28. 7. 2009, čj. 5 Azs 40/2009-74) a stanovil čtyři kritéria pro posouzení možnosti vnitřní ochrany. Podle stěžovatele krajský soud pochybil při hodnocení čtvrtého kritéria, tj. zda ochrana v jiné části země splňuje minimální standard ochrany lidských práv. NSS použil při výkladu čtvrtého kritéria v citovaných rozsudcích jako pomocné vodítko otázku, zda může žadatel o azyl s ohledem na celkové poměry v zemi původu vést v novém místě relativně normální život, aniž by čelil nepřiměřeným obtížím. Pokud je odpověď negativní, není rozumné očekávat, že se tam žadatel přestěhuje. Bylo by nepřiměřené od žadatele očekávat, aby se přemístil a žil v bídě (krajní nouzi) nebo žil na úrovni pod životním minimem. Na druhé straně pouhé snížení životního standardu nebo zhoršení ekonomického postavení žadatele nemusí být dostatečné pro to, aby alternativa vnitřního přesídlení již nepřicházela v úvahu. Tolik judikatura. NSS v této věci nesdílí názor stěžovatele, že by se krajský soud od uvedené judikatury odchýlil. Krajský soud posoudil zjištěné skutkové okolnosti ve světle judikatury NSS, pouze dospěl k jinému závěru než stěžovatel.

[10] NSS je přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva.

[11] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] NSS ustanovenému zástupci přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Jde o odměnu za dva úkony právní služby, a to za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé (doplnění kasační stížnosti) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby náleží odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, zástupci tedy náleží 6 200 Kč. Dále mu náleží 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 600 Kč za dva úkony. Zástupce je plátce DPH, proto mu rovněž náleží náhrada ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tj. 1 428 Kč. Celkem odměna činí 8 228 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu